

Persoonlijke verhaal Ahmed

Uitrusten en eten bij Villa Vrede

“Activiteiten? Daar kom ik niet voor naar Villa Vrede”, zegt Ahmed. Hij is vluchteling en dakloos. “Dat is niet het eerste wat je als dakloze zoekt”, zegt hij. “Ik kom er vooral om te praten, uit te rusten en te eten.”

Ahmed is 27 jaar en uitgeprocedeerd vluchteling uit een Afrikaans land. Liever zegt hij zijn echte naam niet en ook niet uit welk land hij komt want hij is bang. Hij durft niet terug naar zijn land maar kan niet bewijzen dat hij echt problemen krijgt als hij teruggaat. Daarom kreeg hij in Nederland geen asiel en is op straat terechtgekomen. Hij mag niet werken en heeft geen recht op een uitkering, huis of kamer.

Hij is al meer dan een jaar dakloos. Gelukkig kan hij bij de nachtopvang voor daklozen slapen. En als daar geen plek is bij een nieuwe kerkelijke opvang. Daar krijgt hij echter onvoldoende nachtrust, vertelt hij. Ze slapen daar met z'n allen op een zaal, kunnen pas laat naar bed en moeten erg vroeg op. Sommige mensen snurken, meerdere mensen hebben nachtmerries. Ze hebben vaak een vluchtelingenachtergrond. Daardoor is Ahmed vaak moe, zegt hij. Hij gaat soms naar Villa Vrede om uit te rusten. *Hoe dan?* “Ik doe een dutje in een stoel”, vertelt hij. “Ook kom ik om te praten en iets te eten. Het is er rustig en leuk.” Omdat Villa Vrede nog maar net open is, heeft Ahmed nog niet meegedaan aan activiteiten.

Ahmed is erg sociaal en hulpvaardig. Hij maakt vaak nieuwe dakloze vluchtelingen wegwijs in de stad. Zo brengt hij hen soms naar de apotheek of de dokter, naar plaatsen waar je kunt eten of kleding kunt krijgen. Zo vormen hij en zijn Afrikaanse ‘broers’ een netwerk dat ze zelf ‘familie’ noemen.

Een van hen werd afgelopen week opgenomen in het ziekenhuis. Samen met twee ‘broers’ ging Ahmed op bezoek. “Het ging heel slecht met hem”, vertelt Ahmed. “We moesten alle drie huilen”, vertelt zijn vriend.